

El Sr. Bisbe presideix l'exhumació de les restes del Servent de Déu Josep Guardiet i Pujol

▶ Els dies 3 i 4 de juliol, a l'església parroquial de St. Pere de Rubí, es va dur a terme l'exhumació, reconeixement i nova inhumació —en el seu sepulcre— de les restes mortals del Servent de Déu Josep Guardiet i Pujol que serà beatificat a Tarragona el diumenge 13 d'octubre. El Tribunal, presidit per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, estava format per Mn. Fidel Catalán Catalán, promotor de Justí-

cia, Mn. F. Xavier Aróztegui Trenchs, Notari, i tres metges forenses. Hi intervingueren els paletes i els empleats de la Funerària. Hi assistiren testimonis de la inhumació feta l'any 1945, la Postuladora de la Causa de Beatificació, Gna. Pilar Adín Carreras S.F.U. així com el President i d'altres membres de l'Associació Amics del Doctor Guardiet.

GLOSSA

Temps de vacances en família

Els infants, els adolescents i els joves necessiten viure realitats, projectes concrets, iniciatives que puguin protagonitzar. El temps de vacances familiars hi pot fer una bona aportació que convé no desaprotar, ja que en aquest temps les paraules i les realitats que ens envolten adquireixen una especial importància.

No n'hi ha prou que els infants, adolescents i joves aprenguin coses. No n'hi ha prou que facin activitats. Cal que estimin el que fan. Cal que ho facin seu amb una vinculació vital. De vegades, quan ens adrecem a ells, parlem de les nostres conviccions més arrelades de manera sincera, però abstracta. Els infants, adolescents i joves només poden conèixer i estimar el que volem transmetre si en fan una experiència vital. Quantes propostes tenim en aquest sentit i en temps de vacances! Conèixer el país trepitjant-lo en petites o grans excursions; entotolar-nos davant una posta de sol; escoltar el propi silenci en el fluir

d'un rierol o una riera; vèncer la dificultat d'una ascensió i arribar al cim, comprovant el propi cansament i gaudint de l'esforç; pregar en família en una ermita, testimoni de fe dels qui ens han precedit, o al vespre abans de sopar... «Veniu, fills meus, escolteu-me; us ensenyaré de venerar el Senyor» (Sl 32,14).

En tot això hi ha una altra exigència: la d'educar i formar hàbits. Ensenyar a no confondre la senzillesa amb la deixadesa, l'espontaneïtat amb el campí qui pugui... Hem d'assumir que educar és donar eines per assolir l'autonomia personal, i una d'aquestes eines són els hàbits de treball. Hem d'ensenyar a treballar amb rigor, serietat, exigència, dedicació... i fruit amb el que es fa. El temps de vacances en família és un bon moment per aprendre aquestes actituds vitals bàsiques del testimoni de persones estimades, que les expressen en les seves vides des de l'estimació profunda i el lliurament personal responsable.

Enric Puig Jofra, SJ

REMEU MAR ENDINS

El papa Francesc i l'Any de la Fe

En aquest comentari vull reflexionar sobre un aspecte dels fets que hem viscut els mesos passats i que es podria enunciar d'aquesta manera: la transició exemplar entre el Papa emèrit, Benet XVI, i l'actual papa Francesc. Hem pogut observar entre ells dos un clima fraternal que ha estat un veritable exemple per a tots aquells que han pogut observar-ho.

Benet XVI, en les seves paraules de comiat al Col·legi de Cardenals, els deia que el nou Papa estava entre ells i que li prometia, ja des d'aquell moment, la seva «obediència i reverència».

I el papa Francesc no ha perdut cap ocasió per a expressar el seu afecte i la seva gran estima pel seu antecessor. El va recordar en les seves primeres paraules com a Papa en donar la benedicció *urbi et orbi*, el passat 13 de març: «Abans de tot —digué— voldria demanar-vos una pregària pel nostre bisbe emèrit, Benet XVI. Preguem tots junts perquè el Senyor el beneeixi i la Mare de Déu el protegeixi». I fou aleshores que convidà tots els presents a resar amb ell el Parenostre, l'Avemaria i el Glòria.

El 15 de març, en el discurs a tots els cardenals, fou el moment en que va fer l'elogi més ampli del seu antecessor: «En aquests anys de pontificat —va dir— ha enriquit i enfortit l'Església amb el seu magisteri, la seva bondat, el seu guiatge, la seva fe, la seva humilitat i la seva mansuetud». Un conjunt de substantius que componen un retrat molt bo del papa Ratzinger. Lloà la seva dedicació al ministeri de bisbe de Roma i successor de Sant Pere feta «amb saviesa i humilitat, amb la mirada sempre fixa en Crist ressuscitat, present i vivent en l'Església».

L'expressió «amb la mirada sempre fixa en Crist» és una cita explícita de la carta apostòlica de Benet XVI *Porta fidei* (n. 13). Amb la qual convocà l'Any de la Fe, que ara estem celebrant i que conclourà amb l'any litúrgic el dia 24 del proper novembre. En aquesta mateixa trobada amb els cardenals, el nou Papa va fer seva aquesta darrera proposta espiritual i missionera del Papa anterior en dir que «estimats també per la celebració de l'Any de la Fe, tots junts, pastors i fidels, ens esforçarem per respondre fidelment a la missió de sempre: portar Jesucrist a l'home i conduir l'home al trobament amb Crist, Camí, Veritat i Vida, realment present en l'Església i contemporani de cada home». Aquest és un llenguatge clarament missioner i evangelitzador, que és com un pont d'unió entre ambdós pontificats.

Més endavant vindrien d'altres fets que tots recordem, com la visita de Francesc a Benet a Castelgandolfo, la seva invitació a resar junts a la capella, agenollats l'un al costat de l'altre, després de dir-li senzillament: «Som germans» i el fet de rebre'l a la porta de la que ara és la seva residència en el monestir situat al recinte vaticà.

Tot això posa de manifest el que podríem qualificar com una transició modèlica, encara que cada Papa està cridat a aportar a l'Església i al món el seu propi carisma i la seva manera concreta de dur a terme la seva missió.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

SAMUEL GUTIÉRREZ

Els valors d'en Lolo

El periodista de *Catalunya Cristiana* i Ràdio Estel Samuel Gutiérrez ha rebut enguany el IV Premi *Lolo* de Periodisme Jove, que atorga la Unió Catòlica d'Informadors i Periodistes d'Espanya. El jurat ha valorat la seva «professionalitat i companyonia, així com el servei a la dignitat de l'home i els valors evangèlics».

Què representa aquest guardó?

Sempre és agradable que valorin la teva feina. Treballar al servei de l'evangelització i de la cultura és una benedicció de Déu. *Catalunya Cristiana* és un mitjà modest d'Església que ens permet, als qui hi treballem, servir la Veritat i col·laborar en la construcció del Regne. Aquest és el millor premi possible i en dono gràcies a Déu!

Com entens la professió periodística?

El que més m'apassiona d'exercir el periodisme en un mitjà confessional és la possibilitat de descobrir el rostre de Déu en les persones i en els esdeveniments de cada dia. Cada entrevista, cada reportatge poden esdevenir una ocasió privilegiada de trobada amb el misteri del Déu vivent. Això t'obliga a restar ben unit a Jesucrist, per poder reconèixer-lo i després transmetre'l amb la major fidelitat possible.

Qui era Lolo?

Manuel Lozano Garrido, *Lolo*, va ser un periodista andalús que anava amb cadira de rodes des de molt jove i va quedar cec els últims nou anys de la seva vida. Enmig de la malaltia va oferir un testimoni lluminós de l'alegria de la fe. *Lolo* va conservar sempre viva l'esperança i va continuar exercint amb coratge la professió periodística. El 2010 va ser beatificat pel papa Benet XVI.

Òscar Bardají i Martín

FAMÍLIA I VACANCES

Viure en parella o en matrimoni

Avui assistim a la privatització de la família. La vida de parella canvia la perspectiva de la finalitat de la convivència dels dos sexes. Antigament unir-se en matrimoni comportava estimar-se en la perspectiva de crear una família. Actualment aquest valor està en crisi. Avui els qui viuen en parella cerquen altres centres d'interès: fer-se companyia, trencar tabús, sentir-se feliços, gaudir del sexe, no sentir-se obligats per la institució, ser lliures... voler estar segurs de l'elecció per por al fracàs.

El matrimoni és una realitat rica que es justifica en si mateixa per l'amor mutu. No neguem que, a causa de la mentalitat actual, per a molts la vida en parella pot ser un camí, un procés, que els ajuda a entendre que, a la llarga, sense compromisos les persones no creixen i no es construeix ni es fa història personal ni social. Que la institució no és una càrrega sinó que ajuda a descobrir els valors i el sentit de la convivència, que enforteix i a la vegada defensa la persona i la família. I, sobretot, que l'amor comporta assumir i donar-se de manera plena i definitiva a l'altre. Cal ajudar els qui viuen en parella a superar el sentit individualista de creure que es pot passar de tot, que la seva vida no interessa als altres o que no té un sentit social i religiós, o que es poden exigir drets sense assumir deures. I sobretot cal ajudar-los perquè puguin entendre que l'amor és una realitat que va més enllà de la vida de la parella. L'amor transcendeix la persona. A qui s'emmiralla en l'amor de Déu, se li obren uns camps de joia, d'alegria i de fermesa insospitats. Però cal que vegin, també, el testimoni dels cristians casats: la seva felicitat, el seu amor i la seva vida plena de sentit.

Dr. Manuel Claret
Delegat de Pastoral Familiar

LES NOVES ESPIRITUALITATS

La torre de Babel o el mosaic?

La diversitat de llengües obliga a assumir la contingència humana, la feblesa derivada de la precarietat, l'estat fragmentari. Hom pot anhelar altres mons i somniar en quimeres, perquè és difícil viure estancat en els propis límits. Potser l'ésser humà s'ha esforçat inútilment erigint torres per accedir a un coneixement, amagat qui sap on, que l'alliberés de la seva condició. Però el missatge transmès pels àngels convida a canviar la direcció de la mirada: «Homes de Galilea, què feu aquí parats mirant el cel?» (*Ac 1,11*). Déu va crear el món i va veure que era bo (*Gn 1,10*), i ara cal que l'ésser humà apreciï la bondat inherent de la creació.

Si l'home accepta aquest repte, ja no caldrà dissenyar un projecte prometeic com el de Babel, ni pretendre recuperar una llengua uniformadora. Des de l'experiència de la Pentecosta, és possible contemplar amb ulls nous —o nets de cor— la creació, la Bíblia i l'existència com un gran mosaic on la unitat està representada en la multiplicitat.

L'episodi de la Pentecosta pot servir de model a l'hora d'establir un diàleg entre el cristianisme i les noves espiritualitats.

Josep Otón
(El reencantament postmodern,
Ed. Cruïlla-Fundació Joan Maragall,
Barcelona 2012)

TEMPS D'ESTIU

Disponible com l'argila

(Adaptació del text «Attenta ad ascoltare la Parola», de les Franciscanes Missioneres de Maria)

«El Senyor Déu va modelar l'home amb pols de la terra» (*Gn 2,7*). Déu s'inclinà, amant; m'arrencà de la terra, a mi, pobre, petit grapat de fang, i em mirà... Em prengué. Llavors es posà a pastar-me; tot mesclant-me una i altra vegada, m'alliberava, a poc a poc, de les impureses de la terra. I encara molts altres preparatius que jo no entenia, que no calia que entengués: «L'amor s'expressa en la disponibilitat concreta». «Aneu ben errats! Voleu igualar l'argila i el terrisser? Com si una obra pogués dir al qui l'ha feta: "No m'has fet pas". Com si el càntir pogués dir del terrisser: "No hi entén gens"» (*Is 29,16*).

Jo no preguntava, ofería simplement tot el meu ésser en disponibilitat d'amor. Em deixava fer. El deixava fer perquè realitzés la seva obra en mi. Perquè jo sabia bé que jo era cosa seva, que Ell em transformava amb amor. En efecte, vaig anar prenent forma, una forma com Ell volia. Per a quin ús? Jo no ho sabia pas: «Creieu que jo no sóc capaç d'obrar com aquest terrisser? Vosaltres sou a les mans com l'argila a les mans d'un terrisser» (*Jr 18,6*). Som obra de les seves mans amoroses. Tot jo esdevenia l'obra de Déu, més dúctil i més humil entre les seves mans que l'argila a les mans del terrisser, més confiada i abandonada al seu voler que una terra oberta a la sembra. Jo sabia que durant dies i nits Ell somniava a perfeccionar la seva obra!

P. Ignasi Ricart, claretià

LECTURES MISSA DIÀRIA
I SANTORAL

Accés al Breviari

19. ■ **Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [Jt 2,11-19 / SI 105 / Mt 19,16-22]. Sant Joan Eudes (1601-1680), prev., fund. eudistes; sant Magí (s. III), mr., ermita a Brufaganya (Conca de Barberà).
20. □ **Dimarts** [Jt 6,11-24a / SI 84 / Mt 19,23-30]. Sant Bernat (1090-1153), abat cistercenc, a Clavall, i doctor de l'Església; sants Cristòfor i Leovigild, mrs. a Còrdova; beat Arquimbau, prev. d'Orleans i mr. (s. XII).
21. □ **Dimecres** [Jt 9,6-15 / SI 20 / Mt 20,1-16]. Sant Pius X, papa (1903-1914), nascut a Riese (1835); sant Privat, bisbe i mr.
22. □ **Dijous** [Jt 11,29-39a / SI 39 / Mt 22,1-14]. Mare de Déu, Reina, i altres advocacions; sant Timoteu, mr. a Roma (303).
23. ■ **Divendres** [Rt 1,1-2a.3-6.14b-16.22 / SI 145 / Mt 22,34-40]. Santa Rosa de Lima (1586-1617), vg. terciària dominicana del Perú; sant Felip Benici (1233-1285), prev. servita.
24. ■ **Dissabte** [Ap 21,9b-14 / SI 144 / Jn 1,45-51]. Sant Bartomeu (o Natanael), apòstol, de Canà de Galilea, venerat a l'Índia; santa Emília de Viàlar, vg., fund.; santa Àurea, vg. i mr.
25. ■ **† Diumenge vinent**, XXI de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 66,18-21 / SI 116 / He 12,5-7.11-13 / Lc 13,22-30]. Mare de Déu de la Font de la Salut; sant Lluís de França (1214-1270), rei, terciari franciscà i croat (morí prop de Cartago); sant Josep de Calassanç (1556-1648), prev. d'Urgell, aragonès, fund. Escola Pia a Roma (SchP, 1617), patró de les escoles cristianes.

DIUMENGE XX DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 38,4-6.8-10)

En aquells dies, alguns dels principals de Jerusalem digueren al rei: «Que Jeremies mori d'una vegada. Aquest home no fa sinó desmoralitzar els guerrers que queden a la ciutat i tots els restants del poble. Aquest home no vol el bé del poble, sinó la seva perdició». El rei Sedequies els respongué: «Està a les vostres mans». El rei era incapaç de negar-los res. Ells, doncs, prengueren Jeremies i el tiraren a la cisterna de Melquies, fill del rei, situada al pati de la guàrdia. L'hi baixaren amb unes cordes. A la cisterna no hi havia aigua, sinó fang; Jeremies quedà enfonsat en el fang. Llavors Abdemèlec, un home del palau reial, anà a trobar el rei a la porta de Benjamí i li digué: «Rei, senyor meu, no està bé això que aquests homes han fet amb el profeta Jeremies: l'han tirat a la cisterna, i ara, que ja no hi ha pa a la ciutat, es morirà allà dintre de fam». Llavors el rei donà aquesta ordre a Abdemèlec, el cusita: «Emporta't tres homes i treu de la cisterna el profeta abans no es mori.»

▶ Salm responsorial (39)

R. *Senyor, no tardeu a defensar-me.*

Tenia posada l'esperança en el Senyor / i ell, inclinant-se cap a mi, / ha escoltat el meu clam. R.

M'ha tret fora del fang, / del llot on em moria, / ha posat els meus peus sobre la roca, / i m'hi sento segur. R.

Ha inspirat als meus llavis un càntic nou, / un himne de lloança al nostre Déu; / tots els qui ho han vist, se n'admiren, / i confien més en el Senyor. R.

Ara sóc un pobre desvalgut, / però el Senyor pensa en mi. / Sou vós qui m'ajudeu i em deslliureu, / Déu meu no trigueu més. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 12,1-4)

Germans, envoltats d'un núvol tan gran de testimonis, que ens ensenyen com hem de viure la fe, alliberem-nos de tot impediment i del pecat, que amb tanta facilitat ens lliga i, sense cansar-nos-en, llancem-nos a córrer en la prova que ens ha estat proposada. Tinguem la mirada fixa en Jesús, que ha obert el camí de la fe i el duu a terme. Ell, per arribar a la felicitat que li era proposada acceptà el suplici de la creu, no fent cas de la vergonya que havia de passar; així s'assegué a la dreta del tron de Déu. Tingueu present aquell que aguantà un atac tan dur contra la seva persona de part dels pecadors; així no us deixareu abatre, cansats de resistir. En la vostra lluita contra el pecat, encara no us hi heu enfrontat fins a vessar la sang.

▶ Evangeli segons sant Lluç (Lc 12,49-57)

En aquell temps, Jesús deia als seus deixebles: «He vingut a calar foc a la terra. Com voldria ja veure-la cremar! He de passar la prova d'un baptisme. Com em sento el cor oprimat fins que no l'hauré passada! Us penseu que he vingut a portar la pau a la terra? Us asseguro que no. És la divisió, el que he vingut a portar. Des d'ara dins una mateixa casa n'hi haurà cinc de dividits: tres contra dos, i dos contra tres. El pare renyirà amb el fill i el fill amb el pare; la mare renyirà amb la filla i la filla amb la mare; la sogra renyirà amb la nora i la nora amb la sogra.»

Deia també a la gent: «Quan veieu sortir un núvol a ponent, dieu tot seguit: "Ja ve la pluja". I efectivament, la pluja arriba. I quan el vent bufa del sud, dieu: "Farà calor". I en fa. Hipòcrites! Vosaltres sabeu endevinar el temps per l'aspecte de la terra i el cel, i ara no endevineu quins moments esteu vivint? Per què no judiqueu vosaltres mateixos què heu de fer?»

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jr 38,4-6.8-10)

En aquellos días, los príncipes dijeron al rey:

«Muera ese Jeremías, porque está desmoralizando a los soldados que quedan en la ciudad y a todo el pueblo, con semejantes discursos. Ese hombre no busca el bien del pueblo, sino su desgracia.» Respondió el rey Sedecías: «Ahí lo tenéis, en vuestro poder: el rey no puede nada contra vosotros.»

Ellos cogieron a Jeremías y lo arrojaron en el aljibe de Malquías, príncipe real, en el patio de la guardia, descolgándolo con sogas. En el aljibe no había agua, sino lodo, y Jeremías se hundió en el lodo. Ebedmelek salió del palacio y habló al rey: «Mi rey y señor, esos hombres han tratado inicuaemente al profeta Jeremías, arrojándolo al aljibe, donde morirá de hambre, porque no queda pan en la ciudad.» Entonces el rey ordenó a Ebedmelek, el cusita: «Toma tres hombres a tu mando, y sacad al profeta Jeremías del aljibe, antes de que muera.»

Crist, signe de contradicció. *Ecce homo*, de Juan de Juanes, Museu Provincial de València

▶ Salmo responsorial (39)

R. *Señor, date prisa en socorrerme.*

Yo esperaba con ansia al Señor; / él se inclinó y escuchó mi grito. R.

Me levantó de la fosa fatal, / de la charca fangosa; / afianzó mis pies sobre roca, / y aseguró mis pasos. R.

Me puso en la boca un cántico nuevo, / un himno a nuestro Dios. / Muchos, al verlo, quedaron sobrecogidos / y confiaron en el Señor. R.

Yo soy pobre y desgraciado, / pero el Señor se cuida de mí; / tú eres mi auxilio y mi liberación: / Dios mío, no tardes. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (He 12,1-4)

Hermanos:

Una nube ingente de testigos nos rodea: por tanto, quitémonos lo que nos estorba y el pecado que nos ata, y corramos en la carrera que nos toca, sin retirarnos, fijos los ojos en el que inició y completa nuestra fe: Jesús, que, renunciando al gozo inmediato, soportó la cruz, despreciando la ignominia, y ahora está sentado a la derecha del trono de Dios.

Recordad al que soportó la oposición de los pecadores, y no os canséis ni perdáis el ánimo.

Todavía no habéis llegado a la sangre en vuestra pelea contra el pecado.

▶ Evangelio según san Lucas (Lc 12,49-57)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «He venido a prender fuego en el mundo, ¡y ojalá estuviera ya ardiendo! Tengo que pasar por un bautismo, ¡y qué angustia hasta que se cumpla! ¿Pensáis que he venido a traer al mundo paz? No, sino división. En adelante, una familia de cinco estará dividida: tres contra dos y dos contra tres; estarán divididos el padre contra el hijo y el hijo contra el padre, la madre contra la hija y la hija contra la madre, la suegra contra la nuera y la nuera contra la suegra.»

Decía también a la gente: «Cuando veis subir una nube por el poniente, decid en seguida: "Chaparrón tenemos", y así sucede. Cuando sopla el sur decid: "Va a hacer bochorno", y lo hace. Hipócritas: si sabéis interpretar el aspecto de la tierra y del cielo, ¿cómo no sabéis interpretar el tiempo presente? ¿Cómo no sabéis juzgar vosotros mismos lo que se debe hacer?»

COMENTARI

Saber endevinar el moment present

El fragment evangèlic d'avui conté dos ensenyaments de Jesús, un adreçat als deixebles i l'altre a la gent. L'ensenyament adreçat als deixebles ens resulta veritablement desconcertant: Jesús ha vingut a calar foc a la terra i a portar-ne la divisió. Això no s'adiu amb la visió edulcorada que tantes vegades tenim de Jesús. La seva existència va ser dramàtica, molt allunyada de la imatge pacífica i serena que ens n'hem fet; i el seu missatge, molt radical.

Primerament, Jesús ens parla de foc i de baptisme. El foc que ha vingut a calar i el baptisme a què s'ha de sotmetre. El drama interior que va viure Je-

sús es deixa sentir en les paraules: «Com em sento el cor oprimat fins que no l'hauré passada». Uns mots que ens recorden altres de l'evangeli de Joan: «Em sento torbat! I què he de dir, Pare salveu-me d'aquesta hora?» (cf. Jn 12,27a). Jesús viu la tensió que produeix el seu missatge radical entre la gent i les autoritats del poble.

Aquesta radicalitat provoca necessàriament la divisió: uns accepten la predicació de Jesús però molts altres no. I aquesta divisió afecta fins i tot el nucli de la societat humana que és la família. Uns hi creuen, altres no.

En aquest aspecte, Jesús és més que Joan Baptista, perquè aquest ha de venir amb el poder d'Elies «per fer que els pares es reconciliïn de cor amb

els fills» (cf. Lc 1,17), mentre que l'exigent missatge de Jesús mou a un posicionament divergent amb el conjunt de la societat.

Finalment, les paraules que adreça Jesús a la gent tenen un to menys dramàtic, tot i que mantenen la seva exigència. Si sabem preveure el temps atmosfèric mirant els elements de la natura, per què no sabem endevinar el moment present que ens toca de viure? Jesús ens ho adverteix: el Regne de Déu és a prop, el Fill de l'home és a la porta, i nosaltres continuem vivint i comportant-nos com si res. El drama intern que viu Jesús i l'exigència amb què ens apressa ens deixen indiferents; això sí que és dramàtic!

Jordi Latorre, SDB

VIDA DIOCESANA

NOTÍCIES

Jubileu dels interns al Centre penitenciari de Quatre Camins. El diumenge dia 14 de juliol, Mons. Saiz Meneses celebrà la Missa en el Centre penitenciari de Quatre Camins, a la Roca del Vallès, amb motiu de l'Any de la Fe. L'acompanyà Mn. Joan d'Arquer, prevere encarregat de l'atenció pastoral del Centre. Hi assistiren interns i voluntaris. El Sr. Bisbe repartí a cada un dels interns una creu de record del pelegrinatge a Terra Santa.

Mons. Saiz Meneses visita la Casa Guadalupe. El diumenge dia 14 de juliol, a les 5 de la tarda, Mons. Saiz Meneses visità la Casa Guadalupe a la ciutat de Sabadell. Es tracta d'un projecte de la Delegació Episcopal de Pastoral Familiar iniciat el 7 d'octubre de 2012 que ofereix suport, acompanyament i ajut a dones embarassades per a portar a la vida l'infant. S'han atès, fins ara, 40 dones. El Sr. Bisbe visità les instal·lacions acompanyat pels responsables i s'interessà pel treball i pels projectes que es porten a la pràctica. Finalment felicità i animà tots els col·laboradors en la defensa i la protecció de la vida humana.

El Sr. Bisbe bateja cinc infants de la Casa Guadalupe. El diumenge dia 14 de juliol, a les 6 de la tarda, a la parròquia del Santíssim Salvador de Sabadell, Mons. Saiz Meneses batejà cinc infants de les mares acollides en el projecte de la Casa Guadalupe.

Jo també vull ser Amic de la Salut

El Santuari de la Mare de Déu de la Salut a Sabadell és el Santuari de la patrona del Bisbat de Terrassa. L'església acull la imatge de la Mare de Déu de la Salut en el seu cambriol. És lloc de celebració de la fe i també de pregària silenciosa. L'ofrena d'espelmes és l'expressió sensible de les peticions adreçades a la Mare de Déu per a obtenir gràcies. L'hostatgeria permet acollir reunions i activitats de grups en un entorn de pau propici a la reflexió. El bosc, la font, les esplanades permeten gaudir de la natura i acullen trobades familiars, aplecs d'escoles i esdeveniments associatius i culturals. Hi ha més de 100 recorreguts amb bicicleta i rutes per anar a peu a diversos indrets.

Si voleu col·laborar amb el Santuari fent-vos Amic de la Salut, podeu fer la vostra aportació única o bé periòdica amb una transferència bancària a favor de: Fundació Mare de Déu de la Salut, Banc Sabadell 0081-7090-31-0001113314, o bé amb domiciliació bancària de les vostres aportacions al vostre compte.

Adreça: Fundació Mare de Déu de la Salut. Dept. de Comunicació: c/ de la Rosa 15, 08201 Sabadell (Barcelona).

Va estar acompanyat de Mn. Alfons Puig de Morales, rector.

LES NOVES PARRÒQUIES

La Mare de Déu del Roser de Cerdanyola. La parròquia de la Mare de Déu del Roser es troba situada al barri de Serraparerera de Cerdanyola. L'església de la Mare de Déu del Roser es va obrir i dedicar al culte el 21 d'octubre de 1989. Va ser edificada gràcies a l'esforç de la comunitat parroquial de St. Martí de Cerdanyola i, fins a l'any 1992, va ser atesa pels sacerdots d'aquella parròquia. Mentrestant dos pares jesuïtes, atenen els estudiants de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) situada a Bellaterra.

L'any 1992, en ser encomanada la responsabilitat de la pastoral de la UAB a Mn. Josep Àngel Saiz Meneses se li confià com a rector l'església del Roser.

Les activitats pastorals, tant del barri com de la Universitat es feien en locals llogats, però Mn. Josep Àngel va dur endavant l'edificació d'un Casal al costat de l'església. Les obres van començar el 17 de juny de 1994, amb la col·locació de la primera pedra i va ser inaugurat el 18 de març de 1996 pel cardenal Ricard Maria Carles Gordó, arquebisbe de Barcelona.

En aquest Casal es porta a terme la Pastoral amb els Universitaris perquè la UAB es troba situada dintre del nou territori parroquial. Durant aquests anys també s'hi fa la Catequesi, la Pastoral Familiar, la Pastoral de la Salut i hi ha un Centre d'Esplai a l'església del Roser i s'hi vénen celebrant els sagraments: la Missa dels diumenges i diària, baptismes, primeres comunions, confirmacions, casaments i també exèquies.

Mn. Josep Àngel Saiz fou rector fins al seu nomenament de bisbe auxiliar de Barcelona el 30 d'octubre de 2001. Després ha estat atesa per diferents preveres, essent l'últim rector nomenat Mn. Marcos Aceituno.

El passat dia 15 de juny, novè aniversari de la Diòcesi de Terrassa, l'església de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola va ser erigida canònicament parròquia.

AGENDA

Horari d'estiu de la Cúria Diocesana. Durant la segona quinzena del mes d'agost, la Cúria Diocesana del Bisbat de Terrassa estarà oberta els dimarts dies 20 i 27, de 10 a 13 h.

Entrega de nomenaments. El dilluns dia 2 de setembre, a les 12 del migdia, a la sala d'actes de la Cúria Diocesana.

Benedicció i inauguració de les obres d'ampliació de l'Escola Mare de Déu de la Salut a Sabadell. El dimarts dia 3 de setembre, a les 12 del migdia.

REMAD MAR ADENTRO

El papa Francisco y el Año de la Fe

En este comentario deseo reflexionar sobre un aspecto de los hechos que hemos vivido en los pasados meses y que cabría enunciar de esta manera: la ejemplar transición entre el Papa emérito, Benedicto XVI, y el actual papa Francisco. Se ha evidenciado entre ambos un clima fraterno que ha sido un verdadero ejemplo para todos cuantos han podido observarlo.

Benedicto XVI, en sus palabras de despedida al Colegio de Cardenales, les decía que el nuevo Papa estaba entre ellos, y que le prometía, ya desde aquel momento, su «obediencia y reverencia». Y el papa Francisco no ha perdido ocasión para expresar su afecto y gran estima a su antecesor. Ya le recordó en sus primeras palabras como Papa al dar la bendición *urbi et orbi*, el 13 de marzo pasado. «Ante todo —dijo— quisiera pedir una oración por nuestro obispo emérito, Benedicto XVI. Oremos todos juntos para que el Señor le bendiga y la Madre de Dios lo proteja». Y fue entonces cuando invitó a todos a rezar con él el Padrenuestro, el Ave María y el Gloria.

El 15 de marzo, en el discurso a todos los cardenales, fue cuando realizó el elogio más amplio de su antecesor: «En estos años de pontificado —dijo— ha enriquecido y fortalecido a la Iglesia con su magisterio, su bondad, su guía, su fe, su humildad y su mansedumbre». Un conjunto de sustantivos que componen un muy buen retrato del papa Ratzinger. Alabó la dedicación de este al ministerio de obispo de Roma y sucesor de San Pedro «con sabiduría y humildad, con la mirada siempre fija en Cristo, Cristo resucitado, presente y vivo en la Eucaristía».

La expresión «con la mirada siempre fija en Cristo» es una cita explícita de la carta apostólica de Benedicto XVI *Porta fidei* (n. 13), con la que convocó el Año de la Fe, que estamos celebrando actualmente y que concluirá con el año litúrgico, el 24 del próximo noviembre. En este mismo encuentro con los cardenales, el nuevo Papa hizo suya esta última propuesta espiritual y misionera del Papa anterior al decir que «estimulados también por la celebración del Año de la Fe, todos juntos, pastores

y fieles, nos esforzaremos por responder fielmente a la misión de siempre: llevar Jesucristo al hombre y conducir al hombre al encuentro con Jesucristo, Camino, Verdad y Vida, realmente presente en la Iglesia y contemporáneo de cada hombre». Es este un lenguaje claramente misionero y evangelizador, que es como un puente de unión entre ambos pontificados.

Vendrían después otros hechos, que todos recordamos, como la visita de Francisco a Benedicto en Castelgandolfo, su invitación a orar juntos en la capilla, arrodillados uno junto al otro, después de decirle sencillamente: «Somos hermanos» y el recibirle a la puerta de la que es ahora su residencia en el monasterio situado en el recinto vaticano.

Todo lo cual manifiesta lo que cabría calificar de una transición modélica, aunque cada Papa está llamado a aportar a la Iglesia y al mundo su propio carisma y su manera concreta de realizar su misión.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa